

LIBRIS

We know
books

Barbara Iland-Olschewski

IMPREUNĂ

suntem mai puternici!

Povești pentru copii
despre ceartă, toleranță și
prieteni noi

Ilustrații de Larisa Lauber

Traducere din limba germană de Andreea-Ileana Pop

București, 2024

Cuprins

Sunt nouă aici 9

Înfricoșătoarea Hedda și teribilul Hanno 14

Cântecul pirateresc al Heddei 22

Părul cu probleme 23

Doi cocoși certăreți 29

Cântecul Paulei 36

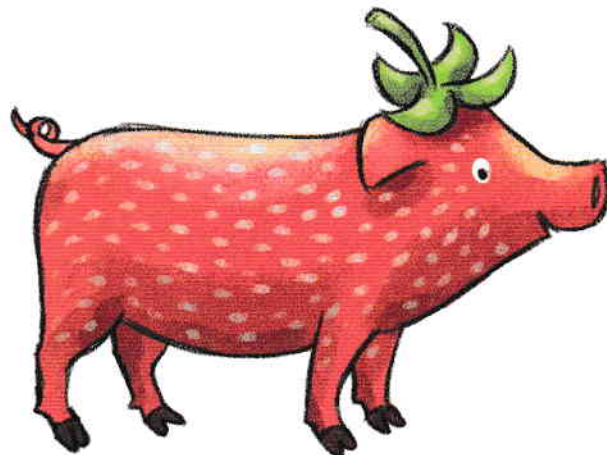
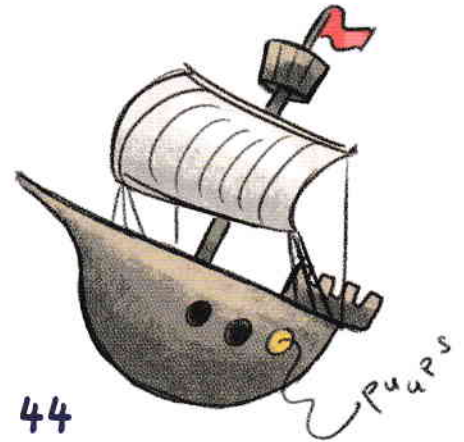
Eșma și spiridușii detectivi 37

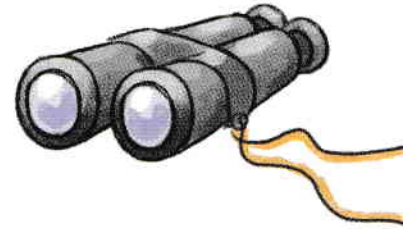
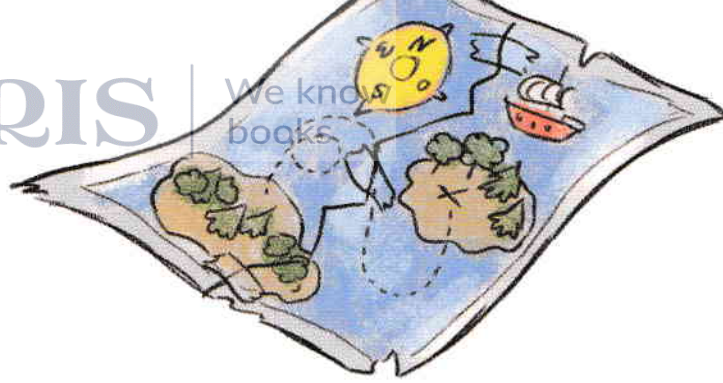
Când nu faci lucrurile cu mâna ta! 44

Cântecul de furie al Miei 50

Creta magică 51

Cine a furat prăjitura? 57

Mânie, ceartă, gălăgie! 63

Strict secret! 64

Noah și prințul 70

Cel care decide 75

Zânele surori 76

Slipul dispărut 83

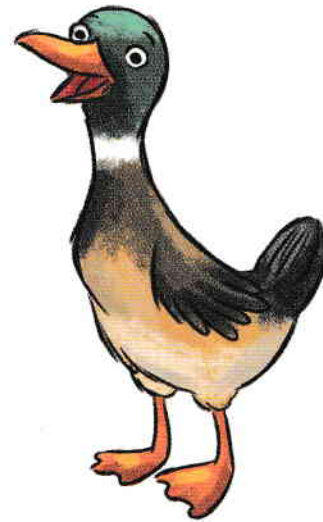
Mița și Miți 89

Micul cactus drăgălaș 90

Mașinăria de scuze 96

Cântecul de ceartă 102

Cavalerii locului de joacă 103

Sunt nouă aici

Esma și părinții ei tocmai s-au mutat într-un bloc cu multe apartamente. Acum tata și mama trebuie să descarce cutiile și să monteze mobila.

Esma aleargă prin camere și nu știe ce să facă. Nu-și poate despacheta lucrurile pentru că în camera ei încă nu s-au terminat lucrările. Iar tata preferă să pună el paharele, farfuriile și ceștile în dulapurile din bucătărie.

— Sigur locuiesc și alți copiii în bloc, spune mama. Vezi dacă sunt afară la joacă.

Esma se uită pe fereastră. Sunt, într-adevăr, doi copii care se joacă în curtea blocului, o fată și un băiat.

— Nu, nu vreau să fac asta, zice Esma.

Mama o mângâie pe Esma pe cap.

— Hai, îndrăznește.

Esma coboară încet pe scări. Găsește ușa care dă spre curte și iese.

— Unul la zero pentru mine! strigă băiatul.

Esma nu-l vede imediat. Apoi îl zărește în spatele tomberoanelor de gunoi.

El îi aruncă o minge fetei. Fata aruncă mingea înapoi. Apoi aruncă mingea în continuare de la unul la altul. Dacă băiatul nu prinde mingea, fata primește un punct și invers.

Esma îi urmărește o vreme. „Haide, îndrăznește”, își zice ea în cele din urmă.

În timp ce Esma îi privește pe cei doi jucându-se, fata se uită în direcția ei.

Îi face semn băiatului, care întoarce capul la rândul lui.

— Cred că este nouă aici, spune fata.

Pare că nu-i pasă că Esma o poate auzi. Esma simte că i se înmoaie genunchii. Dar nu vrea să se întoarcă din drum acum. Poate că băiatul este prietenos.

— Pot să mă joc și eu cu voi? îl întreabă pe băiat.

— Nu, i se răspunde hotărât

Băiatul îi aruncă mingea prietenei lui. Fata i-o aruncă înapoi. Se joacă în continuare și nu-i acordă nicio atenție Esmei.

Esma își simte stomacul fremătând. Măinile încep să-i tremure și fața i se înroșește. Ea cunoaște acest sentiment.

„Hai, îndrăznește”, îi șoptește timiditatea.

Când fata aruncă din nou mingea, Esma aleargă și o prinde.

— Hei, ce faci? strigă băiatul.

Esma pune mingea sub braț și aleargă cu ea în celălalt capăt al curții.

— Dă-ne-o înapoi imediat! strigă fata.

— Ia-o! strigă și Esma.

Băiatul aleargă după ea, dar Esma îl evită și fuge. E ca și cum ar juca leapșa și este foarte distractiv. Esma observă că teama ei se diminuează.

În cele din urmă, băiatul o prinde. Esma își întinde brațele, cu mingea deasupra capului. Băiatul sare să o prindă, dar Esma sare și ea. Râd amândoi.

Doar fata se strâmbă.

— Eu nu mai am chef să mă joc.

— Vino și tu, strigă Esma.

Fata își dă capul pe spate cu un aer de plictiseală.

— Hai și tu, îndrăznește!

Esma aruncă mingea spre fată.

— Repede, fugi!

Fata ezită. Deodată, băiatul îi dă drumul Esmei și se îndreaptă spre prietena lui. Surprinsă, fata prinde mingea și aleargă.

Aleargă țipând prin curte. Esma și băiatul pornesc în fugă după ea.

În cele din urmă, fata nu mai poate scăpa de ei. Îi aruncă mingea băiatului. Acum el trebuie să fugă și fetele îl urmăresc.

După un timp, cei trei copii au nevoie de o pauză. Se sprijină de gardul curții și abia își mai trag sufletul.

— A fost amuzant, spune fata uitându-se la Esma. Eu sunt Naomi, iar tu?

— Esma. Și tu? Îl întrebă ea pe băiat.

— Alex. Acum locuiești și tu aici? o întrebă el pe Esma.

Ea dă din cap și arată spre o fereastră de la etajul trei.

— Acolo e camera mea.

— Foarte tare! Eu locuiesc peste drum, zice Naomi arătând spre fereastra ei.

— Atunci ne vom putea face cu mâna una alteia, spune Esma fericită.

Alex locuiește la parter. El intră în casă și le întinde pe fereastra bucătăriei două pahare cu suc de mere.

Esma ia o înghițitură. Sucul este dulce, rece și delicios.

— Îi cunoașteți pe cei care locuiesc în spatele celorlalte ferestre? întrebă ea.

— Domnul Popescu locuiește deasupra noastră, spune Alex. Dar e ciudat.

— E răutăcios să spui așa ceva! strigă Ema.

— Mda, dar e adevărat, murmură Naomi, stânjenită.

— Domnul Popescu locuiește singur acolo, spune Alex. Și face mult zgomot toată ziua.

— Soții Simionescu locuiesc lângă noi, zice Naomi. Au doi copii mici. Îmi plac, dar uneori țipă mult prea tare.

— Mai sunt alți copii de aceeași vârstă cu noi? întrebă Ema.

— Nu, toți sunt mai mici sau mai mari, răspunde Naomi.

— Și cine mai locuiește aici? întrebă Ema.

Alex ridică din umeri.

— Nu știm. Nu-i cunoaștem chiar pe toți!

— Dar putem ajunge să îi cunoaștem, propune Ema.

— Și cum să facem asta? întrebă Naomi. Să sunăm la toate soneriile? Atunci oamenii vor crede că doar încercăm să-i enervăm.

— Am o idee: îi urmărim în secret, sugerează Alex. Ca niște detectivi!

— Oh, da! zice Ema. Și când o să știm cum e fiecare, ne gândim la lucruri care îi pot face fericiți.

— Îi vom surprinde cu asta, spune Naomi entuziasmată. Ca spiridușii prietenoși!

— Spiridușii detectivi, spune Alex și dă din cap aprobator.

O femeie trece pe lângă ei și se îndreaptă spre tomberonul de gunoi. Ea le zâmbeste.

— Pare prietenoasă, să începem cu ea, șoptește Ema emoționată.

Naomi scutură din cap.

— Pe ea nu trebuie să o spionăm, o cunoaștem deja.

— Ea este mama mea, spune Alex.

— Oh! zice Esma.

Ea se gândește o clipă.

— Și ce ar face-o fericită?

Alex își dă ochii peste cap.

— Să-mi fac curățenie în cameră.

— Grozav, atunci hai să facem asta chiar acum, strigă Esma.

Alex scutură din cap.

— În niciun caz, nu e cine știe ce să-ți faci curat în cameră.

— Nu și dacă ai prieteni care te ajută, zice Naomi.

— Gândește-te: astfel pot să o cunosc pe mama ta și să-ți văd și camera, spune Esma.

— În plus, spiridușii fac astfel de lucruri, fac curat și au grijă de oameni, adaugă Naomi.

Lui Alex îi trece deodată ceva prin minte.

— Dar spiridușii curăță singuri în timp ce tu dormi. De aceea nu este cazul să ajut și eu!

— Ești un spiriduș detectiv sau nu? strigă Esma. Dacă vrei să faci parte din acest grup, trebuie să participi și tu.

Alex oftează.

— Bine. Dar data viitoare vom căuta un caz adevărat, demn de niște detectivi!

